ANUL XV. Nr. 13—14 1—31 Iulie 1937

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREŞTI

REDACŢIA: Arhiepiscopia Bucureştilor Secţia culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ
ABONAMENTUL: Pentru preoţi, diaconi şi instituţii 150 lei pe an; pentru cântăreţi şi paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAŢIA: Arhiepiscopia Bucureştilor Secţia economică

MISIONARISMUL IN VACANŢA

Absolvenţii (19) liceului călugăresc din Mânăstirea Cernica-Ilfov, cari cercetează Universitatea din Bucureşti, unde îşi continuă studiile.

Am intrat în timpul vacanţei celei mari. Este vremea celor mai multe concedii şi împrăştieri a cadrelor noastre preoţeşti, pentru odihnă şi refacerea energiei necesare continuării lucrării de fiecare zi.

Duşmanii ogoarelor noastre pastorale ne pândesc, cu rară atenţiune, acest timp. Ca şi satana din pilda Mântuitorului Hristos, abia aşteaptă să plece semănătorul şi vine peste noapte şi seamănă neghină

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

printre seminţele cele bune. Şi deodată ne trezim că în ogoarele noastre, în loc să avem numai din grâul cel bun, avem foarte multă neghină răsărită şi crescută.

Este vorba de predicatorii sectanţi, cari abia aşteaptă timpul prielnic la sate, să împrăştie pe calea tipăriturilor şi prin viu grai învăţături rătăcite, în sufletele sătenilor noştri. Iar timpul cel mai potrivit, este desigur când preotul lipseşte din parohie.

Deaceea preoţimea noastră pe timpul acesta de vară, trebue să fie cu mare grijă. Să folosească nu numai locaşul sfintei Biserici, care de multe ori este neîncăpător, în dimineţile duminicilor şi sărbătorilor, dar şi localul şcoalei în după amiază la şezătoarea duminicală a satului şi prilejurile adunării sătenilor la lucrul câmpului.

N'ar trebui să lipsească din nici un sat şezătoarea duminicală de la şcoală ori căminul parohial, unde cu concursul învăţătorului, al sătenilor ştiutori de carte şi mai răsăriţi, al copilaşilor şcolari cu cântări şi versuri alese şi mai ales al tineretului din cursul complimentar, se pot face lecturi alese, ce interesează pe săteni, lecturi religioase din Sf. Scriptură şi Sfinţii Părinţi şi se pot evidenţia, unde este nevoie, rătăcirile sectanţilor.

Cercurile pastorale trebue să-şi continue, mai ales la sate, tradiţia lor de lucru pe timp de vară. Serviciul religios în sobor şi adunările de după amiază bine organizate, sunt de mare folos lucrării misionare.

Iar unde preotul este singur şi pleacă în concediu — trebuie multă grije. Preotul trebuie să-şi aibe în fiecare parte a parohiei ochi de veghe, fiindcă este o adevărată artă a predicatorilor sectanţi, de a folosi timpul când preotul lipseşte din parohie. Sătenii bine credincioşi, devotaţi Bisericii şi mai luminaţi în cele ale învăţăturii creştine, trebuesc folosiţi de Preot ca ucenici apărători ai credinţei strămoşeşti, după cum şi acolo, unde s'au cuibărit sectanţii, trebuesc folosiţi sătenii iniţiaţi de preot în chestiunile mai controversate de sectanţi în cele ale Sfintei Scripturi.

Cu alte cuvinte, misionarismul nu are vacanţă. El este continuu, ca şi continuitatea curgerii râului vieţii noastre sufleteşti. Iar acest timp al aşa zisei vacanţe pentru unii, — este timpul cel mai primejdios, când trebuie să fim de veghe, cu timp şi fără timp, lângă sufletul satului. Astfel ca şi pentru ogoarele câmpului, paza bună trece primejdia rea.

CONSILIER

METODICA MISIONARA

Trad. de Pr. Al. Scvoznicov. de **M. A. CALNEV**

(Continuare din Nr. 10)

Deci aşezarea misionarilor permanenţi prin rânduiala punerii mâinilor, aşa zisă «hirotezie», s'a întors în Biserică din primele zile ale existenţei Ei, după porunca a însuş Duhului Sfânt. Astfel în cartea Faptelor noi citim, că odată când proorocii şi învăţătorii Bisericii celei din Antiohia slujiau Domnului şi postiau a zis Duhul Sfânt «osebiţi-Mi pe Varnava şi pe Saul pentru lucrul la care i-am chemat». Atunci ei, după ce au postit şi s'au rugat, şi-au pus mâinile preste dânşii şi i-au lăsat să plece, adică li-au încredinţat în mod special lucrul misionar (Fapt. 13, 1-5). Din acel moment Sf. Ap. Pavel se considera pe sine ca fiind «ales să vestiască dumnezeiasca Evanghelie». (Rom. 1, 1) de către Insuş Domnul Iisus Hristos «prin care a primit harul şi apostolia, ca în numele Lui să aducă la credinţă toate popoarele» (vers. 5). Iar în ce priveşte punctul său de vedere referitor la lucrul misionar, acesta ne este ştiut deja: «Hristos nu m'a trimis ca să botez, ci să binevestesc»... «Aceasta-i datoria mea de nevoie, şi-i vai de mine de nu voiu vesti»; adică lucrul misionar, Apostolul îl consideră mai presus de serviciul pastoral.

După mărturia sf. Dionisie Alexandrinul şi a istoricului bisericesc Eusebie, în primele veacuri ale existenţii Bisericii creştine erau acum, pe lângă scaunele episcopale, misionari anume rânduiţi, nu numai clerici, dar şi mi-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

SOLEMNITATEA SFINŢIRII CAPELEI LICEULUI „MIHAI VITEAZUL" DIN CAPITALA

Ideia înfiinţării capelelor pe lângă fiecare liceu din România, pentru educaţia integrală a elevilor, a fost una din preocupările de căpetenie ale I. P. S. Patriarh. Trebuia să vină însă împlinirea vremii pentru ca împreună cu d-l Ministru al Educaţiei Naţionale, domnul Ministru C. Angelescu, să se înceapă realizarea acestui gând înalt, pentru binele Bisericii, al Neamului şi al instituţiunilor lor.

Conducătorii Liceului «Mihai Viteazul», cari sub toate raporturile este unul din cele mai de seamă din ţară, au înţeles şi înfăptuit ideia clădirii unei capele monumentale, care s'a târnosit Duminică 20 Iunie, cu un fast deosebit.

Cu această ocaziune I. P. S. Patriarh a rostit în rezumat următoarea cuvântare:

«Sărbătoarea de azi, prezintă o foarte mare însemnătate pentru şcoala secundară română. Faptul, că în fruntea acestei valoroase şcoli stă d-l I. Roman, a cărui obârşie mă duce cu gândul la satul ardelenesc Răşinari, frumos situat la poalele Carpaţilor, vechea cingătoare care despărţea Transilvania de România mamă, îmi aminteşte ceva din tinereţea mea foarte îndepărtată. Pe vremea când eram student teolog, la Sibiu, şi însoţeam pe protopopul locului, care era şi Inspectorul şcoalelor primare ortodoxe din protopopiat, în inspecţiile sale, am auzit întâia oară din gura unui dascăl din Răşinari, această maximă poporală, dar cuprinzătoare de adâncă înţelepciune şi de un înalt înţeles pedagogic: «Şcoala face omul om şi altoiul pomul pom». Această asemănare plastică între un om cu şcoală şi între altul fără şcoală este foarte elocventă.

Noi românii suntem un popor plin de sănătate şi vigoare, încât şi fără cultură specială Românul are superioare calităţi şi sufleteşti. Dar cugetarea populară de mai sus exprimă plastic adevărul, că dacă se nobilitează prin cultură, neamul nostru va putea ajunge unul din cele mai luminate popoare din lume.

Vom putea fi la cea mai înaltă situaţie, la care bunul Dumnezeu a învrednicit pe om să se înalţe. Vorba lui Ţichindeal: «Carte, carte, mărită naţie română şi alta ca tine n'are să fie». Sau cum spune Sfânta Scriptură: «Va pieri poporul, care se leapădă de învăţătură».

Nu există progres fără carte, iară poporul care se leapădă de învăţătură şi ştiinţă, va pieri.

---

reni, cari se instalau în această funcţiune prin «hirotezie». Ei aveau situaţia privilegiată în clerul vechiu şi se considerau ca sfetnicii cei mai de aproape ai episcopilor. Ei aveau însărcinare de a cerceta satele şi oraşele cu predica Evangheliei. E de menţionat că pentru a preîntâmpina eventuala slăbire a activităţii lor, ei n'aveau voie de a rămânea în acelaş loc mai mult de trei zile. Pe lângă misionarii- mireni, pe lângă episcopii dela oraşe şi sate existau şi misionarii-clerici, numiţi «periodeuţi», cari vizitau anumite localităţi cu scop misionar (Can. 57 al Sinod. Laodic.).

Astfel Biserica primară privea opera misionară şi se îngrijea pentru prosperarea ei, cunoscând că ea reprezintă nervul principal al vieţii bisericeşti şi că Biserica însăşi ar înceta de a mai fi Biserică, dar ar lăsa în părăsire şi ar conteni activitatea misionară, ce i-a fost încredinţată de Insuş Intemeietorul şi Capul ei Hristos. Iată de ce toată istoria Bisericii creştine este în acelaş timp istoria luptei cu necredinţa şi tot soiul de învăţături false, istoria răspândirii creştinismului, istoria misionarismului.

Nimeni nu poate tăgădui că timpul de acum este timpul când împărăţia satanei s'a fortificat în deosebi şi că astăzi «el guvernează universul». (Faust).

Puterea răului cuprinde toate popoarele. In zadar plănuesc prin diferite combinaţii politice, cum este de ex. «Liga Naţiunilor», să domolească marea înviforată omenească şi cu ajutorul lor să învingă împărăţia răului a duşmăniei şi siluirii ce se întinde peste faţa întregului pământ.

Absolut nimic bun nu va ieşi din aceste întreprinderi. *Numai încredinţarea (creştinizarea) societăţii contimporane, care a uitat pe Hristos şi sfânta Sa învăţătură, va putea în-*

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Dar oricât de înaltă și de aleasă ar fi ea, știința este întotdeauna un cuțit cu două tăișuri, pe care — dacă îl dai unui sculptor — va face cu el lucruri minunate. Acelaș cuțit—dacă e în mâna unui nepriceput, necălăuzit de inimă și pricepere, fără nobilitatea sufletească pe care o capătă prin o educație religioasă, — devine o primejdie. Ecrasita, dacă ajunge în mâna unui îndobitocit, este mai bine să nu fi fost cunoscută în lume. Toate trebuesc puse în mâna omului prin prisma nobilitării sufletului și a iubirii creștinești. In Sfânta Scriptură se spune, că începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu. Iată dece sunt înălțat sufletește așa cum rare ori mi se întâmplă — în cariera mea de șef spiritual al țării — de cele văzute azi aci.

Dumneata Domnule Ministru — spune I. P. S. Sa Patriarhul, adresându-se domnului ministru C. Angelescu — ai adus în dar o candelă după modelul și forma acelora din vechile noastre biserici, care cu drept cuvânt ne-au păstrat credința și trăinicia neamului, ele fiind călăuza și scutul poporului românesc, de aproape 2000 ani, de când moșul nostru Traian ne-a adus pe aceste plaiuri frumoase.

In candela, care va arde în capela acestui liceu, văd eu, simbolul culturii noastre românești.

Oricâtă carte am învăța și orice carieră am îmbrățișa, nu este îngăduit să uităm, că toată această cultură trebue să fie străbătută de lumina candelei din biserici, adecă de duhul credinței strămoșești și a tradițiilor ei.

Deaceia n'am cuvinte să-ți mulțumesc, pentru acest dar simbolic.

Dumneata Domnule Ministru, ai fost printre oamenii conducători ai României, poate singurul și cel dintâiu, care ai avut aceiași convingere ca și mine, care mi-am început cariera ca dascăl de școală primară. Școala noastră voia să copieze metoda școlii anti-clericale din Franța, însă Dumneata ai fost acela care ai readus la loc de cinste religia în toate școlile noastre pe care le conduci. Iară acum înfăptuești vechiul meu gând de a face capele la toate școalele mari.

Există un principiu dăscălesc și pedagogic, care spune: Non multa, sed multum. Tu omule să te apuci de una și s'o isprăvești, nu de multe, fiindcă nu vei ajunge să le rezolvi bine niciodată.

Și cu acest prilej mi se înfățișează o problemă religioasă serioasă a învățământului religios în școalele noastre, asupra căruia mi-am spus părerea și din care cauză, mi-am atras vrăjmășia multor preoți interesați.

Nu poate nimeni și nici preotul să slujească la doi domni. Preotul nu poate fi și preot la o parohie mare și și catehet. Preotul de enorie are în grija lui sufletească mai multe mii de familii; deasemenea și cel catehet la un liceu ca acesta,

---

trona în lume pace și dreptate, garantând omenirii viața liniștită și posibilitatea de a munci cinstit. Această operă colosală o va putea realiza numai Biserica prin misia ei, în cel mai larg sens al acestui cuvânt. Activitatea Bisericii trebue să se desvolte în două direcții: 1 lupta împotriva necredinței (ateismului) și a sectarismului, care subminează temelia învățăturii adevărate a lui Hristos și distrug unitatea bisericească, și 2) răspândirea și fortificarea în oameni a principiilor credinței și a vieții celei după Hristos.

Insă pentru lupta cu necredința și curentele sectare e nevoie de lucrători nu numai lepădați de sine, dar și cunoscători profunzi ai problemelor misionare. Astfel de cunoștințe însă se dobândesc prin studierea minuțioasă a ateismului și a sectarismului, a metodelor de combatere a doctrinelor lor falșe și măsurilor prin care s'ar putea stăvili propaganda lor.

Tocmai de aceste chestiuni ne vom și ocupa în lucrarea noastră de față.

Insuși Hristos ne chiamă pe noi pe toți la lupta cea mare împotriva răului. Să nu uităm în nici o clipă cuvintele Lui: «*Cine nu-i cu Mine, acela-i împotriva Mea și cine nu adună cu Mine, acela risipește*». El ne chiamă pe noi pentru apărarea Maicii noastre, sf. Biserică, de dușmani! Ei cei numeroși, înverșunați și puternici; ne chiamă pe noi și scumpul nostru popor ortodox, pe care-l smintesc toți acești inamici, popor care așteaptă îndrumări și încurajare dela noi. Dacă ne sunt scumpe credința și Biserica noastră, dacă iubim cu sinceritate Patria noastră și poporul nostru, nu putem să nu ne sculăm întru apărarea lor cu arma duhovnicească, adică cu cuvântul lui Dumnezeu, care după cuvântul Apostolului «este mai ascuțită de cât sabia cu două tăișuri» (Evr. 4, 12).

Fiecare din noi trebuie să înceapă să studieze

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

are împrejurul lui peste 1000 suflete tinere. Munca deci trebue împărțită. Preotul trebue să-și vadă de enorie, unde bântuirea curentelor ateiste și a sectanților, protivnici nouă, sunt destule primejdii, care reclamă zilnica petrecere a lui în mijlocul parohiei.

Indrăsnesc chiar să spun, că azi este o crimă să nu-ți jertfești toată energia personală ca profesor de religie pentru educația religioasă, sufletească a tineretului școlar. Preotul de enorie să rămână deci la enoria lui, iar profesorul de religie — catehet, să se dedice numai luminării sufletești a tinerilor, cari au să fie parohia lui.

Ca dascăli știți, ce rol are învățământul intuitiv de care eu n'am prea avut noroc. Neînțelegerea abstracțiunilor aduceau vaiul pe spinarea noastră. Infățișarea unui liceu ca acesta sub raportul învățământului intuitiv, cu multele lui tablouri pe coridoare încă arată vrednicia corpului profesoral. Religia este ceva abstract; e ceeace nu vezi cu simțurile, este ceva pe care-l simți cu inima; și sub raportul pedagogic este deci foarte greu să fii profesor de religie, căci ceeace este abstract trebue adus cât mai aproape de realitate, de priceperea elevului.

Trebue concretizat oarecum; deci este nevoe mare de un studiu adânc și de energie multă, concentrate în jurul misiunii de a fi dascăl de religie al tineretului școlar.

Eu, Patriarhul Țării ,mă închin în fața Domnului Ministru, care face capele în toate școlile din țară. Astfel școala va creia o generație nouă, înobilitată prin religiunea creștină, care o va feri de toate primejdiile și de mai mult folos pentru societate.

In educația aceasta crucea joacă rolul de frunte, numai generațiile nobilitate prin religie, vor ști să păstreze ceeace s'a înfăptuit cu trudă și jertfă. Și dacă înaintașii noștri n'ar fi știut să înfrunte valurile soartei, cu crucea în mână și în suflet, neamul nostru s'ar fi prăpădit de mult.

Binecuvintez munca Domnului Ministru, care a spus că paraclisul făcut la liceul Mihai Viteazul, va lua ființă și la alte licee din țară.

Mulțumesc Domnului Inspector, D-lui Director și Corpului profesoral, pentru că văd că ceeace am spus eu, nu este numai convingerea mea, ci chiar și a Domniilor Lor, fiindcă au realizat-o; binecuvintez deasemenea și tineretul liceului, care lucrează în cadrul străjeriei, cu aceeași deviză: «Credință și muncă pentru binele țării române».

VELICU DUDU
Secretar arhiepiscopesc

cât mai serios ateismul și sectarismul, precum și metodele combaterii acestor învățături false. Noi cu toți avem pururea datoria, în fața Atotputernicului Dumnezeu, înaintea Bisericii și a poporului din care facem parte, de a duce lupta împotriva inamicilor lor și prin urmare *trebuie să știm, cum să o ducem cu succes.* Nu mai vorbim despre aceea că fiecare creștin dreptcredincios trebuie să știe ce să răspundă la întrebările cele viclene ale oricărui ateu sau sectar, cum zice despre aceasta și sf. Ap. Petru: «fiți totdeauna gata a da răspuns cu blândețe și bunăcuviință oricui vă va cere socoteală de nădejdea voastră» (1 Petru 3, 15).

Să studiem, deci lucrul misionar cu toată dragostea și energia; să-l studiem dându-ne seama de marea importanță și sfințenie a acestui lucru cum și de folosul spiritual ce-l va aduce el atât pentru alții, cât și pentru noi înșine.

Cu toții odată să ieșim la muncă solidară pe ogorul lui Dumnezeu, căci acum «seceriș este mult, iar secerători puțini». (Luca 10, 2). Insuș Hristos ne chiamă în via Sa. Această vie este fără de măsură în lungime și fără de capăt în lățime, și scumpul nostru popor așteaptă o lucrare energică în via aceasta.

Odinioară, când poporul evreesc ajunsese la apogeul dezastrului religios-moral, Dumnezeu, arătându-se în minunată vedenie cerească proorocului Isaia, zise: «Pe cine vom trimite? Și cine va merge pentru noi?» Și zelosul prooroc al lui Dumnezeu, Isaia, gata de a se sacrifica pentru reușita predicii, prin care s'ar vesti voia lui Dumnezeu, în mijlocul poporului său, care pieria în păcate, îndată s'a grăbit să răspundă: «iată, eu sunt, trimite-mă pe mine» (Isaia 6. 9).

Și acum, nu prin vedenia măreață, minunată, ci prin realitatea ce ne 'nconjoară, plină de necredința, răutatea omenească și păcatul care

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

INCHIDEREA CURSURILOR ŞCOALEI DE INFIRMIERE,

„ACOPERĂMÂNTUL MAICII DOMNULUI", DIN BUCUREŞTI

Marţi, 29 Iunie a. c., în ziua Sf. Apostoli Petru şi Pavel, a avut loc solemnitatea închiderii cursurilor primului an şcolar al şcoalei de infirmiere din Bucureşti.

Având în vedere importanţa acestei şcoli, a participat şi I. P. S. Sa Patriarhul, care de vr'o 12 ani stăruie pentru a se înfiinţa, însoţit de P. C. Arhim. Efrem Enăcescu, exarhul Mânăstirilor, P. C. Pr. Mihail Bulacu, d-l V. Dudu, secretarul I. P. S. Patriarh, d-na şi d-l General Iliescu, avocat Tudor Popescu şi tot corpul profesoral, format din ofiţeri-medici.

La sosirea I. P. S. Patriarh, corul călugăriţelor surori de caritate, au intonat «Pre Stăpânul», după care d-l General Iliescu a luat cuvântul, arătând frumoasele înfăptuiri făcute şi mulţumind I. P. S. Patriarh, domnului Ministru al Apărării Naţionale, General Paul Angelescu şi d-lui Dr. Costinescu, Ministrul Sănătăţii şi corpului profesoral. Urmează apoi raportul domnului medic căpitan Balaban, din care reese că cele 28 de eleve călugăriţe au absolvit cursul de surori de caritate cu medii

---

domneşte în lume, cu cuvintele Evangheliei Sale, Domnul ne chiamă pe noi pe toţi la lucrul binevestirii credinţei adevărate a lui Hristos, a dragostei şi a vieţii curate, în mijlocul poporului nostru şi printre toţi oamenii! Ne chiamă la lupta cea mare cu răul, ce împărăţeşte în lume.

Să ne grăbim fiecare în inima noastră să răspundem la chemarea Sa şi cu bărbăţie să-i zicem: «iată, eu sunt, trimite-mă pe mine!»

CAPITOLUL II.

Creştinismul, iudaismul, mahomedanismul. — Ortodoxia, eterodoxia şi alte religiuni. — Erezia, secta şi schizma. Sectele raţionaliste şi mistice. — Rânduiala reprimirii ereticilor, sectanţilor şi a schizmaticilor la ortodoxism. — Misiunea ortodoxă externă şi internă. — Felurile misiunii interne: specială, pastorală şi bisericească-populară.

In ce priveşte religiunea, întreaga omenire se subîmparte în patru grupe: creştinii, mozaicii (iudei), mahomedanii şi păgânii, ultimii fiind de două ori şi ceva mai numeroşi decât toţi creştinii laolaltă.

Prin *creştinism* se înţelege mărturisirea credinţei adevărate într'Unul Dumnezeu după fiinţă, închinat în trei ipostasuri, ca Creatorul şi Chivernisitorul lumii, în Dumnezeu-Omul-Hristos, ca singurul Invăţător, Mântuitor şi Judecător al lumii.

Prin *păgânism* se înţelege idolatria sau divinizarea obiectelor neînsufleţite şi a puterilor naturii. Păgânismul este de mai multe feluri: *fetişismul* sau divinizarea obiectelor neînsufleţite, ca pietre, copaci, etc.; *zoolatria* — adorarea animalelor, a păsărilor, a târîtoarelor, a insectelor; *sabeism* — închinarea la luminătorii cereşti: soare, lună şi stele; *antropomorfism* — divinizarea oamenilor iluştri.

Aparte de păgânism şi creştinism stau reli-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

între 7,30 și 9,90. Cu toate că multe din ele nu aveau câte 4 clase primare; totuși și-au însușit în mod strălucit, întrecând chiar orice așteptare, cunoștințele cursurilor predate. După cuvântul domnului dr. Cantemir Angelescu vorbește I. P. S. Patriarh, rostind cam următoarele cuvinte:

«Oricât de modestă ar fi atmosfera de aici, pentru mine este un moment de o specială mulțumire. Sunt 50 de ani de când muncesc întru binele obștesc, totuși solemnitatea de azi este unică și rară pentru mine, prin originalitatea ei, fiindcă în toată ortodoxia—exceptând Rusia de odinioară — nu există o școală de maici surori de caritate pe care am introdus-o încă în 1925 în «legea de organizare nouă a bisericei noastre».

Călugărismul creștin s'a născut dintr'o predispoziție individuală a unor oameni desgustați de mocirla din lumea mare. Ei s'au retras pentru ca să ducă o viață singuratecă, contribuind în modul acesta la mulțumirea lor individuală. Și — după putință făcându-se pildă și pentru alții.Schimnicia individuală însă, este restrânsă și dacă toată lumea ar urma acest exemplu de-a fugi de lume, ar fi ceva anormal. Idealul schimniciei este splendid, plin de momente solemne în comparație cu materialismul actual. Acest ideal este vrednic de toată lauda. Insă creștinismul în mare, nu este schimnicie. Imitându-l pe Hristos, care a venit în lume nu pentru sine ci pentru aproapele, ca pe alții să-i mântuiască, devenim un bun creștin, model pentru toți. Creștin însemnează a te mântui pe tine și pe semenii tăi.

Călugărismul trebue să fie de folos binelui obștesc. Călugărițele surori de caritate vor avea rolul de a alina suferințele altora. Călugărismul nostru nu trebue să se mărginească numai la viața contemplativă din mânăstire, — fiindcă în acest caz fiecare individ ar trebui să aibe o lume întreagă în capul său, așa cum avea filosoful Kant în singurătatea lui dela Königsberg, — sau numai la cântări frumoase, curățenie și lucru manual.

Dacă numai acesta ar fi rolul tuturor mânăstirilor, ele nu ar mai corespunde menirii unor instituțiuni din ziua de azi, când se cer misionari militanți.

Ele trebue să aibă un caracter de folos obștesc, prin aportul pe care-l dau instituțiunilor culturale, sanitare și umanitare. După atâtea jalbe dela secularizare, țara a retrocedat 18.000 ha de pădure pentru înzestrarea mânăstirilor, cu scopul ca ele să ajute instituțiunile menționate mai sus».

Inalt Prea Sfințitul Patriarh amintește apoi. de rolul de seamă pe care-l joacă liceul seminarial dela Mânăstirea Cernica și studenții călugări, cari-și fac studiile la Facultatea de Teo-

---

giunile monoteiste: *mozaică (iudaism),* care mărturisește pe Unul Dumnezeu — Ziditorul, Purtătorul de grijă și Judecătorul lumii, însă nu recunoaște trinitatea persoanelor în Dumnezeu și încă așteaptă venirea Mesiei — Hristos, care va mântui lumea, — și cea *mahomedană,* care mărturisește pe Unul Dumnezeu, Ziditorul, Providențiatorul și Judecătorul lumii și pe Mahomed — ca profetul Său și propovăduitorul legii Sale celei adevărate.

Corespunzător împărțirii speței umane în religiuni, confesiunile religioase se divizează încă în: *ortodoxism,* căruia îi aparțin toți creștinii cari slăvesc drept pe Dumnezeu (Psalm. 32,1), adică țin la dreapta învățătură a lui Hristos, ce se păstrează neschimbat de către sf. Biserică, întemeiată de însuși Mântuitorul; apoi *eterodoxism,* care a alterat sau a modificat unele adevăruri ale doctrinei creștine și s'a separat de Biserica lui Hristos (romano-catolicii, lutheranii, reformații, etc.), și în fine *celelalte religiuni,* care nu mărturisesc trinitatea persoanelor în Dumnezeu și nu recunosc cele două naturi în persoana Mântuitorului — Hristos, anume religiunea mozaică, mahomedană și cea păgână.

Diferite subdiviziuni ale confesiunilor creștine, se numesc: unele — *erezii,* altele — *secte* și în fine — *schizme,* corespunzător cu gradul de alterare a credinței adevărate a lui Hristos, din partea acestora, în măsura abaterii lor dela ortodoxismul ecumenic.

Erezie se numește negarea completă sau alterarea credinței în trinitatea persoanelor în Dumnezeu, a doctrinei adevărate despre natura lor divină, despre egalitatea lor după ființă (substanță), despre raportul ce există între persoanele dumnezeești; apoi nerecunoașterea lui Hristos, ca Dumnezeu și Om, Răscumpărătorul și Judecătorul lumii, într'un cuvânt — respin-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

logie din București, adăugând că monahismul nostru trebue complectat, pentru ca să corespundă menirii lui adevărate, de a fi de folos obștesc, iar nu numai de a-și petrece viața în mânăstire contemplând. Contemplarea cere o superioară cultură, pe care n'o au; deaceea ușor ajungem dela sublim, la ridicol».

Azi orice om lucrează pentru binele aproapelui său. Tineretul chiar, începând dela vârsta de 8 ani. este înrolat în străjerie pentru ca tinerele vlăstare să poată fi de folos obștesc. Existența oricărui individ este justificată, numai prin munca pentru sine și pentru obștie. Adresându-se tinerilor călugărițe — surori de caritate—I. P. S. Patriarh le spune, că ele au un rol de seamă în spitale, alături de medici, în vindecarea bolnavilor, prin îngrijirea și curajul pe care i le vor da.

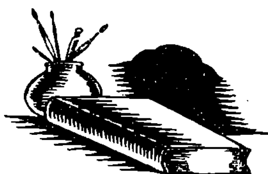
Işi exprimă apoi mulțumirea deplină pentru realizarea ideii — exprimată de I. P. S. Sa încă în anul 1925 — înființării acestei școli, cu sprijinul Domnului Ministru al Apărării Naționale, General Paul Angelescu, Domnul Ministru al Sănătății dr. Costinescu și a d-lui Inspector General Sanitar General Iliescu.

Aceleași mulțumiri le-a exprimat și corpului profesoral, care a lucrat la instruirea sanitară a tinerelor călugărițe în mod desinteresat, un an întreg școlar.

I. P. Sf. Patriarh a dat fiecărei eleve-infirmieră câte o carte — dăruită de P. C. Sa Pr. Ahim. Efrem Enăcescu — asupra monahismului. Şi pentru ca opera să fie încununată de succes I. P. Sf. Patriarh le-a promis că le va face rasofore cu o solemnitate deosebită.

Solemnitatea s'a terminat la orele 19, într'o atmosferă plăcută.

VELICU DUDU
Secretar arhiepiscopesc

gerea dogmelor de căpetenie, fundamentale, ale creștinismului, privitoare la credința în Dumnezeu. Astfel au fost: erezia gnosticilor, a maniheilor, a lui Arie, Macedonie și altele.

Secta — este negarea sau alterarea dogmelor credinței creștine, referitoare la iconomia (planul și realizarea) mântuirii noastre, de exemplu, referitor la: doctrina despre harul mântuitor dumnezeesc, puterea mântuitoare a tainei botezului, prezența adevăratului Trup și adevăratului Sânge în taina Euharistiei, chemarea în rugăciuni și venerarea sfinților, înnălțare de rugăciuni pentru cei răposați, etc., păstrându-se însă doctrina nealterată cu privire la trinitatea persoanelor în Dumnezeu și credința neștirbită în Hristos ca Dumnezeu-Om, Mântuitorul și Judecătorul lumii. Astfel în categoria sectelor urmează să se clasifice: lutheranism, calvinism, baptism, adventism, etc.

Schizmaticii — sunt acei creștini, cari urmează în totul doctrinei dogmatice creștine nealterate, însă s'au despărțit de unitatea cu Biserica ecumenică ortodoxă, și, prin aceasta, au rupt legătura cu ea, din cauza chestiunilor, care privesc ritualul ori disciplina bisericească. Schizmei i se mai zice (în canoanele bisericești) *adunarea* (strânsura) *samavolnică* și constă în neascultarea din partea unui episcop împreună cu un număr de credincioși față de înnalta autoritate bisericească și săvârșirea tainelor și serviciilor bisericești de către cei nesupuși, cu toate că li s'a interzis aceasta de forul superior bisericesc.

In ce privește sectele, acestea se împart la rândul lor în două grupe mari: raționaliste și mistice [1].

1. Această divizare a fost adoptată de către sectologii din Rusia. La noi în România și în alte țări nu se obișnuește clasificarea aceasta strictă a sectelor raționaliste și mistice, de oarece fiecare sectă conține și elemente raționaliste și cele mistice, bine înțeles unul din aceste elemente în fiecare sectă aparte având preponderență hotăritoare. *(Nota Red).*

(VA URMA)

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CONSIDERAŢIUNI PASTORALE

In timpul din urmă a fost pusă în discuţiunea publică problema participării noastre la viaţa politică şi oameni chemaţi şi nechemaţi s'au simţit datori şi 'n măsură să se pronunţe contra sau pentru. Fiecare şi-a spus părerea după priceperea, conştiinţa şi interesul său. Problema a fost deslegată în sens afirmativ şi Sfântul Sinod, într'un comunicat dat publicităţii a fixat dreptul acesta al clerului în forme de o frumuseţe clasică.

Curentele cari străbat acum viaţa socială din ţara noastră şi de aiurea au scopuri şi metode atât de felurite, încât lăsarea lor fără frâu ar putea rupe cumpăna care garantează astăzi buna desvoltare a societăţii. Reţetele prescrise de sociologi şi de oameni politici în general se dovedesc sub ochii noştri fără putere, din pricina mai ales a uşurinţei cu care se supralicitează amatorii de voturi, cari prin nerespectarea angajamentelor seamănă în suflete neîncrederea şi desnădejdea, adică stările sufleteşti prielnice anarhiei.

Pentru stăvilirea răului, societatea simte nevoia de un temeiu fix şi sigur de sprijin.

Acest temeiu există şi noi cârmuitorii fireşti şi permanenţi ai poporului, avem îndatorirea să-l facem cunoscut lumii şi să o călăuzim spre el. Temeiul acesta este biserica noastră, în rânduiala căreia urmează să reactivăm dispoziţiile religioase ale poporului neluminat, sau indiferent.

Pentru a porni cu nădejde spre o astfel de lucrare e nevoie să examinăm mai întâi poziţia noastră, a clerului, în faţa uriaşei opere care ne cheamă. Acum, cred, e rândul nostru nu să ne mai dăm părerea într'o chestiune deja rezolvată, ci pentru a înfăţişa în clipa de faţă potenţialul de contribuţie al clerului la promovarea binelui obştesc. Şi pentru a judeca şi preţui drept acest lucru se cuvine cercetarea chemării preoţeşti sub trei diferite laturi, cari toate la un loc dau măsura exactă a justificării apostolatului nostru de azi şi de totdeauna.

In primul rând trebue să ne dăm seama de puterea noastră faţă de greutatea lucrului la care suntem angajaţi. Această putere stă în pregătirea intelectuală şi 'n entusiasmul pastoral al fiecăruia dintre noi şi apoi în unirea şi solidaritatea cu care toţi să pornim lucrul de evanghelizarea poporenilor şi susţinerea drepturilor noastre profesionale. In privinţa pregătirii şi avântului misionar putem afirma că marea majoritate a preoţilor noştri, cu conduita şi sârguinţa lor, pot sta cu fruntea senină în faţa criticului cât de sever. Iar în ce priveşte solidaritatea noastră de breaslă, în ultimii ani clerul a început să se reculeagă încredinţându-şi soarta în mâinile comitetului central al Asociaţiei generale, care condus de părintele Partenie a cules succese remarcabile. Prin judeţe, sub presiunea nesiguranţei zilei de mâine, preoţimea îşi strânge rândurile şi în curând filialele din toată ţara vor constitui centre puternice de afirmarea rosturilor şi drepturilor noastre.

In al doilea rând e de folos lucru să cercetăm şi să ne dăm seama de raporturile noastre cu ierarhia superioară, clerul de mir faţă de episcopat. In general noi suntem o-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

bişnuiţi a simţi legăturile noastre cu înalţii chiriarhi numai în rosturile de pură administraţie bisericească. Sentimentul identităţii noastre misionare este aproape inexistent, deşi conştiinţa că toţi, mici şi mari, slujim aceluiaş mare Păstor o avem şi unii şi alţii, dar ceiace lipseşte este contactul pe teren la lucru, dintre noi şi vlădici. A vedea un arhiereu cercetând pe credincioşii dintr'un sat şi a-l vedea lumea slujind cu preoţii este azi un fenomen extraordinar. Ci bătrânele cărţi spun că „norodul doreşte să vază obraz vlădicesc".

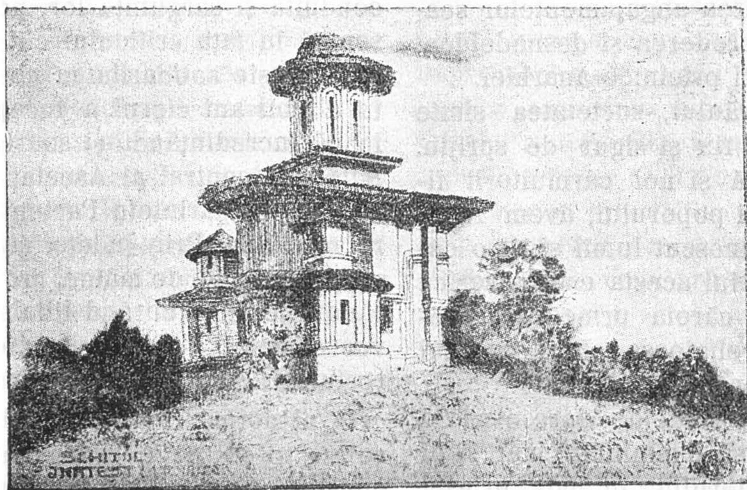
Distanţarea dintre noi şi înalţii noştri cârmuitori cred că se mai trage şi din faptul că astăzi episcopatul nostru e reprezentat de personalităţi strălucite din toate punctele de vedere. Aşi putea spune că însuşirile personale şi binemeritata cinstire pe care obştea le-o dă, i-au făcut să depăşească importanţa scaunelor ce ocupă, subţiindu-se astfel firul de legătură dintre preoţi şi vlădici. Constatarea aceasta poate să onoreze, dar efectul nu e spre folosul misiunii.

Al treilea aspect sub care trebue privită poziţiunea noastră faţă de munca ce ne cheamă este ultimul şi cel mai de seamă: legăturile noastre cu păstoriţii noştri. Asta e cheia de boltă. Aici e locul să spunem că dacă preotul are dreptul să ia parte la viaţa politică în înţelesul ei superior, apoi este o nenorocire pentru el şi pentru turma lui dacă şi-ar exercita vulgar acest drept, încadrat efectiv într'o tabără sau alta în chiar enoria lui. Din situaţii ca aceasta s'a născut expresia omului care vorbind despre preotul său în politica satului zice: „Popa cu oamenii lui", sau „ăsta e d'ai popii". Coborît la o astfel de politică, preotul, fără nădejde de ascultare, va mai putea zice: „Pace tuturor!"?

Cea mai puternică formă a legăturii cu enoriaşii este truda preotului în opera de milă creştină în parohie. Am experimentat lucrul acesta şi am făcut anul trecut în parohia mea două case de locuit pentru două femei sărace şi neputincioase. Efectul a întrecut aşteptările: o întrecere vie şi discretă a fost între toţi, cerându-mi să le recomand săraci vrednici de ajutorat. Vizitele negrăbite pela casele enoriaşilor îi obligă pe aceştia să ţi le întoarcă venind la biserică. Intr'un cuvânt apropierea şi păstrarea legăturilor strânse cu poporenii, cu singurul gând de a le îmbunătăţi viaţa spirituală, dă preotului multe satisfacţii şi-l scuteşte de multe necazuri. Preotul îşi simte prezenţa necesară în lume şi când ai conştiinţa că lumea te ştie folositor ei, mai mult de jumătate din izbânda misiunii este asigurată.

Strâns uniţi între noi şi simţind deasupră-ne mâna caldă şi ocrotitoare a chiriarhilor noştri vom putea cu mai multă credinţă şi cu avânt sporit să adâncim brazda în străfundurile tezaurului de însuşiri ale poporului, făcându-le roditoare întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Pr. G. DICULESCU

Schitul Inăteşti R.-Vâlcea

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CEVA DESPRE INVĂŢĂMÂNTUL RELIGIOS IN ŞCOLILE PRIMARE

Potrivit legei învăţ. primar şi anul acesta elevii cl. VII-a a şcoalei primare au dat examene de absolvire a cursului primar la anumite centre fixate de Revizoratul şcolar, în faţa comisiilor formate dintr'un preşedinte şi membrii învăţători cari au învăţat cl. VII-a. Cum învăţământul religios este pe seama preotului, firesc era ca din comisie să facă parte şi un preot; dar nu s'a făcut de şi era foarte bine de se făcea. De ce? *a)* Era şi Religia trecută printre obiectele de frunte ale examenului. *b)* Numai la un astfel de examen se poate vedea în ce măsură şi câţi preoţi au luat în serios înalta misiune la care au fost chemaţi. *c)* Dacă preoţii se ştiu examinaţi în această muncă sigur că'şi dădeau mai mult interes aşa cum şi-au dat şi învăţătorii. *d)* Tot aci se poate vedea scăderile programei analitice, manualele de religie ş. a.

Materia cl. VII-a pr. la toate obiectele cât şi la Religie este corespunzătoare în multe privinţe cl. III-a—IV-a secundară, deaceia şi preotul trebuia să-i dea toată atenţia. Personal am avut curiozitatea să iau parte la câteva centre de examinare a cl. VII-a şi cred că şi alţii au făcut la fel. Am fost primit foare bine de preşedintele şi membrii comisiei, ba chiar cu mare bucurie, rugându-mă insistent ca să examinez pe candidaţi obiectul Religiei. Am avut bucuria să constat cum unii din fraţii preoţi au muncit, dar o bună parte nu au înţeles încă rostul muncii noastre în şc. primară. Mai ales de cl. VII-a trebuia să se ocupe ştiind că merg la examen. Mi-a fost dat să văd cum în cl. VII-a nu ştiu *«Crezul», Poruncile Bisericii»* şi alte chestiuni foarte folositoare pentru un bun creştin ortodox, deşi în cl. VII-a la religie era o materie foarte frumoasă şi importantă. Este natural să se întâmple aşa. Invăţ. religios a rămas mai mult la conştiinţa fiecărui preot. Pe lângă faptul că încă nu avem o programă analitică a noastră, manuale de religie, nu avem nici un control sever al învăţământului religios. S'a dat în grija Proistoşilor; dar câţi l-au făcut? Şi atunci ne întrebăm: ori intrăm toţi preoţii în şcoală să predăm învăţământul religios, ori niciunul! Sau dacă intrăm, ori ne facem datoria, ori înţelegem rostul acestei munci absolut obligatorie pentru sf noastră Biserică, ori îl lăsăm tot în seama învăţătorului. Ca să te culci pe urechia dreaptă tu Biserică, că învăţământul religios îl predau preoţii şi ei nu fac nimic, mai bine lipsă. De aceia ar trebui: *a)* Să se formeze controlul sever al învăţământului religios; *b)* Pentru anul viitor să se intervină la ministerul Educaţiei Naţionale ca printre membrii comisiei de examinare a clasei a VII-a să facă parte şi un preot delegat de Protoierie; *c)* Cum la sfârşit se dau examene de clasă, preotul să ia parte şi să examineze şi Religia. Iţi era mai mare dragul să vezi cum la comisiile de examinare învăţătorii se întreceau care să iasă mai bine cu elevii. Această ambiţie trebue s'o aibă şi preoţii cu învăţământul religios. Preoţii nu trebue să uite un fapt: Cei cari se bucură de insuccesul muncii noastre pe acest tărâm vor fi în bună parte învăţătorii şi toţi ateii şi francmasonii din această ţară cari nu ne vor decât peirea!

Pr. I. N. OPORAN
Chiojdeanca-Prahova

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

SCURTE CONSIDERAŢII ASUPRA SECTELOR INTERZISE

Preoţimea noastră este făcută atentă a identifica sectele religioase ce sunt în parohii, spre a putea folosi decizia Ministerului Cultelor. In ajutorul acestei identificării, publicăm în parte, scrierile sectanților, după care se poate afla grupul din care fac parte. Pentru orice alte nedumeriri C. preoți pot să întrebe la secția culturală a Sfintei Arhiepiscopii.

1. *Asociația Internațională a studenților în Biblie (mileniștii sau rusevițiï).*

Se ascunde sub paravanul adventiștilor de ziua 7-a în ale căror case de rugăciuni tolerate (puse la dispoziție, cu toată desvelirea de doctrină!!) se întrunesc. Este un exemplu de legătură arhaică ce există între toate sectele.

Pentru a-și ascunde intențiile anarhice se camuflează sub diverse nume ca:

«Societatea învățătorilor în Biblie»,

«Studenții în Biblie»,

«Studenții Bibliei»,

«Biserica Domnului»,

«Casa Spirituală a lui Israel»,

«Cei credincioși»,

«Familia Credinței»,

«Consacrații Domnului, cari sunt în clasa lui Ilie»,

«Ucenicii Domnului»,

«Preoție regească»,

«Regii și preoții lui Dumnezeu în veacuri viitoare», etc., — introdusă în 1914 la Cluj, Tg.-Mureș și Valea Jiului de Karol Szabo și Iosif Kiss.

In urma unei certe, milenismul la noi se împarte în trei grupe:

1. Una condusă de Falnevegy și Magyarosy
2. Alta condusă de Onisim Filipoiu (adversarii primei).
3. Una cu Iacob Deni (secui din Tg.-Mureș) care balansează între primele și a doua.

Cu propaganda pentru România se ocupă Layos Szabo din Cluj, Ioana Sasu din Bălățeana Bucovina fiind alimentați cu bani de Banca Hirsch (evreească) din New-York.

Intre alte «învățături» resping forma monarhică de stat; iar un adept al sectei spunea despre încoronarea dela Alba-Iulia că este o adunare de demoni(eroii țărilor creștine fiind uneltele lui satana).

Mai profesau că în anul 1925 regatele nu vor mai exista; iar conducerea lumei o vor avea Abraam, Moise, Iacob și Iosif (secta fiind deci în mâinile lumii evreești, pentru distrugerea religei creștine).

Pericol pentru Stat.

Nu depun jurământ de credință.

Nu admit serviciul militar, refuzând portul armei.

Egalitatea de bunuri și domnia celor săraci, ce o predică, îi pun pe aceiași treaptă cu comunismul.

Fraternizează cu evreii și sunt înscriși în nucleele comuniste.

A prins mai mult în Transilvania și Basarabia. Este în creștere datorită subvențiilor din străinătate (America). Sunt cei mai mari dușmani ai statului și creștinismului; mileniștii constitue o unealtă de propagandă a comunismului.

Martorii lui Iehova

Secta este ruptă din secta milenistă.

In 1932 a fost introdusă și la noi, răspândindu-se întâi în Moldova, fiind adusă de Martin Maghearosi (proprietar în București).

Pretinde că sunt o societate pentru răspândirea cărților religioase, de fapt este o nouă sectă ce refuză să-și mărturisească credința și dogma.

Au aceiași doctrină și vederi ca și milenișitii (dela care s'au rupt), având probabil în plus și un scop iredentist.

Există în Transilvania și Moldova (Maghearosi este în strânsă legătură cu organizația milenistă din Berna). Centrul secției este în Germania.

Penticostaliştii

(Tremurătorii sau Biserica apostolică a lui Dumnezeu sau Așteptătorii Duhului Sfânt).

Eșită din secta baptistă, de care s'a despărțit. A fost introdusă direct din America de către Pavel Budeanu din Căuși-Arad.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Al doilea propagandist (susținător) este Andras Teodor din Detroit-America.

Afirmă că se supun autorităților, depun jurământul și fac armata, în scopul de a căpăta libera practică, dar în realitate refuză jurmântul, chiar în fața instanțelor judecătorești nu numai în armată.

Sunt în strânsă legătură cu evangheliștii. Se roagă cu glas tare în case ascunse. Există în jud. Arad și împrejur.

Nazarinenii, Nazarenii sau Pocăiții

Se numesc și pocăiți, deși în realitate dar și pe ascuns practică toate plăcerile vieții. S'au molipsit întâi Sârbii din Austria; există acum în jud. Arad și Bihor.

Se roagă în case particulare(ascunse). Nu admit nici un fel de jurământ și refuză serviciul militar, în armată nu curăță armele și caută să devină infirmieri sau în alte servicii.

Sunt contra războiului.

Nu beau vin, nu dansează și nu cântă.

Se adună într'ascuns după ora 18.

Se dau drept baptiști.

Răspândesc cartea Noua harfă a Sionului.

Iși îngroapă singuri morții (într'un linţoliu alb) urmați la cimitir într'o pioasă aparentă tăcere.

Cei mai mulți sunt în Banat.

Inochentiştii

Sectă înfiinţată de Ioan Levizor din Cosăuți, jud. Soroca (sub numele de Inochentie), care propovăduia dintr'un local propriu: «Grădina raiului» (sub pământ) unde săpase două mânăstiri în care trăiau multe fete tinere(maici) sub protecția lui.

Tinerii nu au voe să se căsătorească, se susține concubinaj.

Se îmbracă mai mult călugărește.

Din sectă fac parte toți detracații, toți bețivii și toți foștii condamnații.

Distrug familia, căsnicia, amenințând chiar statul.

Se opun cu forța la autorități și sunt gata pentru rebeliune, atacând pe reprezentanții autorităților cari îi surprind.

Majoritatea sunt bolnavi de boli sexuale și cu nervii complet sdruncinați.

Există în Basarabia și de curând în Moldova și Transilvania.

Hlâștii sau *Hriștii*

Una din cele mai vechi secte rusești (verbul «hlăștii» înseamnă a lovi).

In adunările lor unii lovesc pe ceilalți pe spatele gol cu o nuia sau cu un prosop răsucit și strigă: «hlasciu, hlasciu», «hrista isciu» (adică lovesc, lovesc pe Hristos caut).

Sunt organizați în grupuri (corăbii) de 20-80 de fiecare grup, având doi piloți, un Hristos și o bogoroditā, ajutați de profeți și profetese.

Propovăduesc celibatul, cei însurați trebuind să divorțeze.

Se roagă în hrube (corăbii).

Se apropie în pracitcă de inochentiști (orgii) și se recunosc după aceleași semne.

Adventiștii Reformați

(Redeșteptații sau nerecunoscuții).

Există în Transilvania, Oltenia și Muntenia. Au case de rugăciuni ascunse.

Sunt contra căsătoriei și a copiilor.

Nu mănâncă carne.

Țin Sâmbăta (nu lucrează).

Nu admit actuala formă de Stat.

Tinerii nu depun jurământul și nu poartă armele.

Recruții sunt îndemnați la dezertare în țară sau în străinătate.

Se dau drept adventiști de ziua 7-a (tolerați).

Sunt combătuți de adventiștii de ziua 7-a prin broșura: «Profeți falși și profeți mincinoși» a lui Petre Paulin.

Secerătorii.

Sectă de origină maghiară. A fost adusă de rotarul Alexandru Török venit dela Budapesta și stabilit la moara Bega-Timișoara.

Török, ajutat de doi unguri pentru Transilvania și de Gh. Munteanu pentru vechiul Regat propagă unirea dintre baptiști și adventiști, într'o singură sectă: Secerătorii.

Este susținută de ungurii din Budapesta, care o alimentează cu fonduri (în slujba iredentistă la maghiari).

Nu se cunoaște organizarea. Se camuflează sub baptism și adventism de ziua 7-a. La baza învățăturii stă citatul din Evanghelie «altul este cel ce seamănă și altul cel ce seceră».

Țintesc la contopirea sectelor, pentru a-și ajunge scopul distrugerea credinței și a organizației de Stat. Prezintă un mare pericol.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Centrul este în comuna Cernatu-Brașov.

Răspândesc foi litografiate «Muncitorii secerișului». Identificați în jud. Brașov și Timiș-Torontal.

SECTE DE CATEGORIA II-a
(mai puțin periculoase)

Din această categorie fac parte sectele care deși nu sunt oficial interzise, sunt totuși puse în supraveghere, întrucât sub firma lor se adăpostesc adesea și fac prozeliți sectele interzise. Astfel se enumără:

Raskolnicii

De origină specific rusească. Nu este ajutată la noi în țară, dar din cauza apropierei (granița cu Rusia) a început a pătrunde la minoritatea rusă. Sunt contra organizației de stat; contra Bisericii oficiale și contra preoților.

Din această sectă a luat naștere secta lipovenilor, popovților și bespopovților.

Selivanoviștii, Scapeții sau Castrații

De origină rusă, trăesc retrași de oameni. Unii nu se scopesc, dar se obligă să rămână celibatari (scapeți spiritualiști). Cultul constă din rugăciuni și dansuri în case de rugăciuni ascunse. Conduce la degenerarea rasei. Luptă contra ortodoxismului.

Se cunosc după îngrășare, capătă fețe buhăite sau smochinite și li se subție vocea.

Lipovenii

O altă ramificație a Raskolnicilor ruși. Fiind persecutați de regimul țarist, au ajuns până în Moldova sau chiar în Dobrogea (având chiar un episcop la Tulcea). Cea mai veche comunitate este în Com. Manolea-Baia, unde au două schituri (unul de bărbați și altul de femei). Centrul actual la Fântâna Albă unde se află și mitropolitul.

Au crucea cu 8 brațe.

Nu se roagă pentru familia domnitoare.

Celibatari, chiar prin divorț.

Se zice că au renunțat la punctul doi.

Sunt prin excelență bătăuși și răsbunători, pun ușor mâna pe arme, se împușcă și se înjunghie cu multă ușurință ori unde i-am căuta: la Ismail, Vâlcov, Galați, Brăila, Iași, Botoșani, Hârlău, Tg--Frumos, Baia, Dobrogea.

Sunt și stiliști (având permisiunea autorităților).

Se cunosc după: barbă și mustăți, iar părul este netuns, cămăși colorate scoase din pantaloni. Fac cruce când beau apă, rachiu, etc. Ascund pe hoți căci bunurile sunt ale tuturor.

Nu admit autoritatea în stat.

Nu depun jurământul.

Refuză serviciul militar.

Sunt contra Sf. Icoane și contra semnului Crucii.

Se roagă în genunchi.

Sunt puțini și nu profesează; se găsesc (cca. 400) în jud. Lăpușna, Cetatea-Albă și Ismail.

Bezpopovții

La fel cu Lipovenii, doar că nu au preoți (din lipsă de preoți acolo unde a luat ființă în Nordul Rusiei, acum 400 de ani). Astăzi nu se mai recunosc. Sunt astăzi trei ramuri.

a) Teodorenii, cari nu admit căsătoria și trăesc în desfrâu.

b) Secta celor ce admit căsătoria.

c) Armki (rătăcitori sau beguini fugari) cari se declară contra stăpânirii, fug din loc în loc și trăesc destrăbălați.

Au crucea cu 8 raze.

Au principii comuniste.

Duhoborții

Este o rătăcire dela cultul protestant.

Nu recunosc botezul, sfinții și icoanele.

Nu recunosc autoritățile și nu depun jurământul. Practică principiile comuniste.

De trei ori pe zi se strâng în cerc, se sărută și cântă în cor Tatăl nostru.

Toți au trecut la comunism.

Stundiștii sau Stundobaptiștii

De origină germană. A trecut în Rusia prin coloniștii germani, apoi în Basarabia, adusă fiind (la 1870) de evreul Rabinovici din Țelenești, jud. Orhei.

Funcționează pe baza autorizației Consitoriului evanghelico-luteran. Au aceiași doctrină ca și baptiștii și interpretează Biblia cum îi tae capul. Se adună în potcoavă: bărbații de o parte, femeile de altă parte a potcoavei. Botezul ca baptiștii, dar la râu, cântând «Câți în Hristos».

Marele pericol îl prezintă cei doi conducători Rabinovici și Averbuch, care în loc să conver-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

tească pe evrei, convertesc foarte mulți creștini la această sectă.

Au princpii comuniste.

Iosif Rabinovici, întemeiază o altă sectă pe lângă Stundiști pentru adaptarea evreilor la spiritul european. Se găsesc la Ismail și Cetatea-Albă.

Stiliștii

Curentul stilist s'a născut la 1924. Susțin că ortodoxii trecând la stilul nou se catolicizează. Nu este adevărat întrucât nu ziua (sărbătorile în aceiași zi) determină credința, ci ritualul cultului, orânduelile bisericești și felul cum se fac rugăciunile.

Propagandiștii sunt niște speculanți ce nu au cugetul curat, nici convingeri cetățenești.

Sunt organizați în parohii ca și creștinii ortodoxi, cari au aderat la schimbarea calendarului. Sunt contra preoților cari au aderat la noul stil, și clădesc biserici (numite paraclisuri) chiar în casele particulare. Iși aleg preoți dintre călugării caterisiți, cari stabilesc mânăstiri mixte de călugări și călugărițe. Prin demonstrațiile dela Albineț-Bălți, s'au dovedit practicând principiile comuniste.

Sunt răspândiți în Basarabia, Bucovina (ucrainieni și huțani) și în întreaga Moldovă. Au biserici la Rădășeni-Baia, Albineț-Bălți etc. Se întinde și în Transilvania.

Rătăcirea lui Gheorghe Fotescu

A luat naștere în satul Alcedar-Orhei în 1924 din inițiativa unui descreerat (fost învățător, internat în spitalul de alienați Costiugeni-Lăpușna).

Nu are nici o organizare, puținii partizani împărtăşesc doctrina bespopovților, ținând stilul vechi. Este condusă de locuitorul Carp Bălan care oficiază în odăjdii.

Tudoriștii

(Sau mântuiți sau creștinii adevărați).

Creiată de fostul preot al Bisericii Sf. Ştefan (Cuibu cu Barză) din București.

Nu sunt organizați. Au întruniri clandestine, unde se și cântă. Este un amestec de idei protestante. Este contra cultului sfinților și contra botezului.

Tipăreşte broşuri de propagandă în editura «Naţională» din Bucureşti.

A prins în jud. Ilfov, Muscel, Odorhei, Vlașca și prin orașe ca: Brăila, Ploești, București, etc.

Aconfesionalii

Nu cred în Dumnezeu; sectă creiată de evreii din Austria pentru a se putea prezenta și în afacerile comerciale ce privea Biserica dela care din principiu erau eliminați — în care scop au renunțat formal și la ritul mozaic(deci fără religie).

Se semnalează în Covurlui și Severin.

Molocanii

Sau creștinii cu adevărat spirituali, o sectă rusească. Nu li se cunoaște nici dogma, nici organizarea. Nu cinstesc sfinții, nu admit Biserica, numai ei molocanii cari mănâncă lapte în post, numai ei merg în cer; căsătoria numai prin binecuvântarea părintească; nu admit justiția.

TABELA

de publicațiunile diferitelor secte religioase, după care se poate identifica fiecare sectă în parte

I. *Baptiștii*

1. Ce suntem și ce credem noi baptiștii.
2. Calendarul poporului creștin.
3. Calea creștinului la cer, sau calea spre fericirea de veci.
4. Glasul Evangheliei.
5. Trebue să țină creștinii Sabatul?
6. Cum serbează diavolul secerişul?
7. Enigmele Universului.
8. De ce întârzii?
9. Farul mântuirii.
10. Călăuza biblică.
11. Prietenul copiilor.
12. Paradisul dispărut.
13. Cine ești, ce vrei, de unde și încotro?
14. Ce este credința?
15. Astăzi sau mâine?
16. Origina omului.
17. Suntem nemuritori?
18. Baptiștii și biblia.
19. Cântările Sionului de I. Socaciu.
20. Şcoala duminecală
21. Scris este (călăuză la cuvântul lui Dumnezeu).

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

22. Cum câştigă sufletele pentru Mântuitorul.
23. Sf. Evanghelie a lui Iisus Hristos.
24. Binevestitorul.
25. Prietenul.
26. Credinţa apostolică.
27. Cuvântul adevărului.
28. Adevăratele numiri creştineşti.
29. Cartea Psalmilor.
30. Sfânta Evanghelie după Luca.
31. Noul Testament.
32. Fiinţa Sfinţilor.
33. Biblia sau Sf. Scriptură.

II. *Adventiştii de ziua 7-a*

1. Serviciul Ingerilor lumii.
2. Speranţa lumii.
3. Existenţa lui Dumnezeu.
4. Credinţa cea desăvârşită.
5. Scriptura descifrată.
6. Adventiştii creştini.
7. Este Biblia cuvântul lui Dumnezeu?
8. Este adevărată descendenţa omului din maimuţă?
9. Profeţii falşi şi mincinoşi şi profeţii mincinoase.
10. Vie împărăţia Ta.
11. Umbra şi fiinţa planului.
12. Taina sănătăţii.
13. Sabatul Noului Testament.
14. A doua venire a lui Iisus Hristos.
15. Perpetuarea legii lui D-zeu.
16. S'a apropiat sfârşitul.
17. Cine a hotărît care cărţi alcătuesc Biblia?
18. Călăuzele lui Dumnezeu către oraşul sfânt.
19. Ce zi serbaţi şi pentru ce?
20. Taina suferinţelor lui Iisus Hristos.
21. Soarta păcătoşilor.
22. Biblia ce zice?
23. Fericita nădejde a creştinului.
24. Tutunul e otravă.
25. Fii luminii.
26. Suferinţele lui Iisus Hristos pentru răscumpărarea omenirii.
27. Nemurirea numai în Hristos.
28. Cum să luptăm contra epidemiilor.
29. Calea către Hristos.
30. Cuvântul Evangheliei «Statut».
31. Hristos Mântuitorul.
32. Veşti misionare trim. I 1932.
33. Sfârşitul lumii.
34. Curierul misionar.
35. Biblia cartea vieţii.
36. Porunca marilor evenimente.
37. In umbra sticlei.
38. Parabolele Domnului Hristos.
39. Educaţie.
40. Astronomia şi Biblia.
41. Pe urmele lui Livingstone.
42. Cine rămân biruitori?
43. Cum poţi câştiga viaţa veşnică?
44. Este Iisus prietenul tău?
45. Ştii ce a făcut Iisus pentru tine?
46. O nouă descoperire.
47. Credeţi în Dumnezeu.
48. Puterea iertării.
49. Revederea în veşnicie.
50. Campania de toamnă pentru misiuni 1931.
51. Ceasul prefeţiei lumii.
52. Ce credem noi adventiştii?
53. Suferinţele lui Hristos.
54. Cuvinte de mângâere pentru cei întristaţi.
55. Calendarul lumii 1932.
56. De ce n'ar trebui să bea creştinul băuturi alcoolice?
57. Viaţa şi sănătatea.
58. Sfetnicul vieţii.
59. Lecţiuni biblice.
60. Pocăiţi-vă căci împărăţia cerurilor este aproape.
61. Descoperirea lui Hristos.
62. Reviste: Semnele Timpului, Sfeşnicul vieţii.

III. *Creştinii după Evanghelie*

1. Cartea beţivului de dr. Gr. C-tinescu.
2. Cartea Apocalipsului.
3. Creştinul.
4. Ce ne spune Dumnezeu despre botez.
5. Memorii sau scurte expuneri a punctelor de doctrină a comunităţilor creştine.
6. Cine este Iisus Nazarineanul.
7. Originea omului.
8. Suntem nemuritori?
9. Hristos păstorul cel bun.
10. Cântările bunei vestiri.
11. Mărturia.
12. Sabatul.
13. Patruzeci lecturi biblice pentru tineret.
14. Om sau animal?
15. Cum prănueşte diavolul secerişul.
16. Imblânzitul tigru.
17. Inima omului.
18. Revista «Buna Vestire» şi «Viaţa şi lumina».
19. Foile creştine pentru toţi.
20. Viaţa şi lumina evanghelistă.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

21. Cuvântul vieții.
22. «Memoriu». Expunerea credinții și învățăturii creștinilor după Evanghelie din România.
23. Unde pot găsi repaus?

IV. *Asociația internațională a studenților în Biblie sau Mileniștii (Russeviții).*

1. Vestitorul numelui lui Iehova.
2. Creerea lumii (și în evreește).
3. De vorbă cu morții.
4. La Hristos.
5. Daniil.
6. Revărsatul zorilor (revistă).
7. Cum mă pot mântui?
8. Un vechi cuvântător.
9. Impăcați-vă cu Dumnezeu.
10. Oglinda lui Dumnezeu.
11. Cum râde dracul de oameni.
12. Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeu.
13. Studenții Bibliei (revistă).
14. Zorile unei zile noui.
15. Studii biblice (revistă).
16. Domnia Păcii.
17. Socialismul și Biblia.
18. Corpul a murit, dar spiritul trăește.
19. Evanghelium (revistă).
20. Intrebări bereene în Palatul divin al vârstelor.
21. Mâna cerească.
22. Creațiune nouă.
23. Creațiune.
24. Milioanele ce trăesc acum nu vor trăi nicidată.
25. Cântările Zorilor milenului.
27. Turnul de veghere.
28. Priviri din turnul de veghere.
29. Epoca de aur.
30. Ce spune Scriptura despre iad.
31. Steagul poporului (steagul lui Dumnezeu).
32. Tabernacolul.
33. Dezastrul lumii, de ce?
34. Unde sunt morții?
35. Planul divin al vârstelor.
36. Lumina Bibliei.
37. Ce este adevărul?
38. Un guvern de dorit.
39. Calendarul creștinismului.
40. Unde este iad?
41. Calendarul epoca de aur.
42. Milioane de oameni.
43. Foto, dramă creștină.
44. Secerișul.
46. Societatea de mâine (revistă).

V. *Martorii lui Iehova*

Se pot cunoaște după cărțile și revistele care poartă indicația editurei: Martorii lui Iehova.

VI. *Penticostaliștii*
(Tremurătorii sau Biserica lui Dumnezeu apostolică).

1. Primit-ați Duhul Sfânt.

VII. *Nazarenii, Nazarinenii sau Pocăiții*

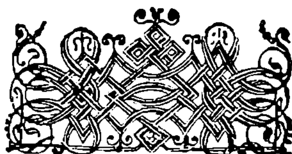
1. Noua Harfă a Sionului.
2. Mărturisirea de credință.

VIII. *Adventiști Reformiști*

1. Timpul creerei.
2. Revărsatul Zorilor.
3. Războí sau pace.
4. Solul misionar.
4. Planul de mântuire.
6. Potopul.
7. Cartea Apocalipsului.
8. Pierdut și a fost găsit.
9. Via Domnului.
10. Comoara ascunsă.
11. Trebue să țină creștinul sabatul?
12. Păzitorul adevărului.
13. Lecturi pentru Sabat.
14. Mărturii pentru comunitate.
15. Patriarhii și profeții (distrugerea Sodomei).
16. Cugetări depe muntele fericirilor.
17. Ești la drumuri și la gânduri (pildele Domnului Iisus Hristos).
18. Prelegeri pentru zile de rugăciuni
19. Pentru ce a fost îngăduit păcatul?

IX. *Secerătorii*

1. Muncitorii secerișului.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CĂSĂTORIE ŞI CONCUBINAJ

In creştinism problema mântuirii se pune şi se rezolvă în chipul cel mai înalt. Dealtfel, mântuirea este scopul vieţii noastre după care însetează şi trebue să înseteze neîncetat sufletul oricărui creştin.

Dar a atinge acest scop e absolut necasar a ţine seamă de două lucruri de extremă importanţă.

a) Să crezi cu toată tăria şi fără şovăire în puterea nemărginită a lui Dumnezeu;

b) Să îndeplineşti cu toată dragostea poruncile lui Dumnezeu. Deci actul mântuirii nu se realizează decât respectând, în mod strict şi cu multă sfinţenie, aceste două condiţiuni principale: credinţa şi faptele.

Prin credinţă ne vine harul lui Dumnezeu în ajutor pentru sfinţirea noastră sau iertarea păcatelor; iar prin fapte arătăm lui Dumnezeu că şi noi voim mântuirea sufletului. Cu alte cuvinte, pentru realizarea sigură a actului mântuirii e nevoie de conlucrarea lui Dumnezeu şi a omului.

Se pune însă o întrebare: Cum putem căpăta noi harul sfinţitor al lui Dumnezeu? Răspunsul la această întrebare este foarte uşor de dat. Noi putem căpăta harul prin ajutorul sfintelor taine instituite de Mântuitorul Hristos şi administrate creştinilor de Biserica Sa.

Ei bine, în lumina acestor adevăruri sau consideraţiuni, vom privi chestiunea căsătoriei şi a concubinajului.

Cine nu ştie dintre creştini că, fără îndoială, căsătoria este legătura conjugală, stabilită prin consimţământ reciproc, a bărbatului cu soţia; ba ceva mai mult, este şi una dintre cele şapte taine bisericeşti.

Pe ce se întemeiază căsătoria? Se întemeiază pe principiul sau legea pusă în lume de Dumnezeu şi cuprinsă în cuvintele:

„Creşteţi şi vă înmulţiţi, umpleţi tot pământul şi-l stăpâniţi pre dânsul!"

Deasemenea se mai întemeiază pe necesitatea socială a omului de a nu putea trăi singur, izolat. Simţi nevoia, când şi când, a comunica şi altora impresiile, convingerile, bucuriile şi durerile.

Insuşi Mântuitorul Hristos, prin prezenţa Sa dela nunta din Cana Galileii, a pus mare preţ pe acest fapt, ridicând căsătoria la rangul de taină sfântă.

Dacă taina căsătoriei are un temeiu aşa de sigur şi deci e un adevăr incontestabil, cred că este bine acum să vedem care este valoarea sau folosul după urma ei.

Prin căsătorie se pun bazele familiei. Ori, se ştie că familia este la rândul ei baza societăţii sau a Statului. O casă fără temelie se dărîmă; tot aşa şi Statul, fără familie care este baza, se năruește.

În familie însă cresc florile celor mai frumoase virtuţi. În acest caz, familia este un factor puternic de purificare şi spiritualizare pentru individ.

Educaţia, sub toate formele, primită în familie, nu se şterge niciodată. Deaceea, pe bună dreptate, în popor e şi vorba aceasta: „Să ai cei şapte ani de-acasă!"

Sunt avantagii chiar materiale pe care le dobândim după urma căsătoriei, pentrucă copii au dreptul la avere, la moştenirea ce provine dela părinţi.

Folosul cel mare este însă altul. Prin căsătorie noi putem dobândi harul Sf. Duh.

Deci folosul pe care ni-l aduce căsătoria este de două feluri: material şi spiritual.

Dar ca să poţi să te bucuri de aceste foloase de mare valoare, căsătoria trebue să îndeplinească două condiţiuni principale: Să fie legală, adică declarată la ofiţerul stării civile şi 2) să fie religioasă, adică căsătoria să primească pecetia binecuvântării sfinte a lui Dumnezeu prin oficierea tainei cununiei.

Numai în acest caz poate fi o căsătorie durabilă şi trainică. Numai aşa bărbatul şi soţia vor deveni amândoi un trup şi vor căpăta harul sau graţia lui Dumnezeu pentru mântuire.

Nu trebuie să se uite că la baza unei astfel de căsătorii trebuie să stea în permanenţă iubirea creştină dintre soţ şi soţie şi pe care

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Sf. apostol Pavel o aseamănă cu aceea dintre Hristos şi Biserica Sa.

A nu ţine seamă de aceste condiţiuni, căsătoria uşor se poate desface.

Cine însă trăieşte în afară de lege şi religie, (în afară de Biserică) atunci cade în păcatul grozav al concubinajului care este egal cu păcatul desfrânării.

Din punct de vedere creştinesc, cineva, dacă este căsătorit numai legal şi nu şi religios, rămâne tot în stare de concubinaj.

Dela o vreme, mai mult ca oricând, păcatul concubinajului, care este însuşi păcatul desfrânării, se practică cu neruşinare în văzul lumii şi cu ştiinţa autorităţilor.

Copiii rezultaţi din trăirea părinţilor în concubinaj nu sunt altceva decât un fruct al desfrânării, iar nu un fruct al binecuvântării sfinte a lui Dumnezeu ce se dă prin taina cununiei.

Care sunt cauzele concubinajului? Acestea sunt mai multe:

1. Lipsa de credinţă şi a fricii de Dumnezeu că ne pedepseşte pentru orice păcat.

2. Curentele subversive (ex. unele secte şi comunismul) contribuiesc mult, întrucât unul din scopurile lor este desfiinţarea religiei şi a familiei.

3. Criza financiară, întrucât nunţile cum se fac necesită mari cheltueli. In acest caz, se aşteaptă până se face rost de parale.

4. Sunt unii tineri cari se căsătoresc prin aşa zisă: fugă. Tânărul, ca să smulgă o dotă mai mare, amână căsătoria civilă şi religioasă.

5. Sunt unii cari au lăsat femeile sau bărbaţii, fără să fi terminat divorţul legal şi religios şi fac noui căsătorii. Această situaţie iarăşi îi împiedică să facă căsătoria reglementară şi trăiesc astfel în concubinaj.

6. Sunt unele femei cari le-au murit bărbaţii şi după urma lor primesc pensii, dar se recăsătoresc. Nu vor să facă căsătoria legală şi religioasă, fiindcă pierd pensia.

Deaceea se mulţumesc să trăiască în concubinaj. Sunt, prin urmare, atâtea şi atâtea cauze care justifică practicarea concubinajului de către mulţi dintre creştini.

Cea mai puternică însă rămâne tot aceasta: lipsa de credinţă şi lipsa fricii de Dumnezeu.

Dacă cineva pune mai presus de toate credinţa, mântuirea sufletului său, foarte uşor poate renunţa la celelalte avantagii şi ar înlătura orice alte piedici, punându-se la regulă înaintea lumii, a oficialităţii civile şi a lui Dumnezeu.

Ce măsuri s'ar putea lua pentru stârpirea concubinajului?

a) Să se lămurească mereu prin predici şi conferinţe că unui adevărat creştin nu-i este permis să trăiască în concubinaj, întrucât aceasta e desfrânare.

b) Să li se dea cărţi în care să citească despre valoarea căsătoriei legale şi religioase şi urmările rele ale concubinajului.

c) In înţelegere cu autorităţile civile să se ia măsuri să se cunune toţi concubinii, în grup şi în mod gratuit.

d) Misionarii eparhiali ar avea un rol important în această privinţă. Pe lângă combaterea sectelor, să se realizeze şi combaterea concubinajului.

Până nu se rezolvă definitiv problema concubinajului, fie prin legi, fie prin alte măsuri, nu se poate duce lupta cu succes contra păcatului desfrânării.

Preot **AUREL I. CERNEA**
Parohia Bărcăneşti-Prahova

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CRONICA INTERNA

CULTURALE

Sfântul sinod a ţinut seama de dezideratele conferinţei consilierilor culturali eparhiali ţinută la 4 Sept. 1936 în Buşteni; trimiţând şi eparhiilor următorul extras:

I. *Invăţământul religios primar*

7. Controlul învăţământului religios să se facă în cadrul prevederilor din art. 33 din legea de organizare bisericească. Sf. Sinod este rugat să dea norme precise pentru aplicarea legii, creindu-se posturile necesare, recunoscute şi salarizate de ministerul Instrucţiunii Publice.

II. *Şcolile de cântăreţi*

1. Uniformizarea programei analitice şi a regulamentului de reorganizarea şcoalelor de cântăreţi pe timp de patru ani în toate eparhiile Bisericii.

III. *Invăţământul religios în liceele obişnuite industriale şi şcolile comerciale*

1. Rugăm Sf. Sinod să ceară ministerului Instrucţiunii reintregirea orelor de religie la clasele cursului superior, pentru a avea câte două ore de fiecare clasă, cum s'a făcut şi la şcolile normale.

4. Profesorii de religie îndeplinind o parte din misiunea didactică rezervată episcopului şi delegaţilor săi, sunt îndatoraţi să respecte toate îndatoririle canonice, în care intră şi dependenţa de chiriarhul locului.

IV. *Invăţământul seminarial şi teologic*

1. Inlăturarea profesorilor ce nu sunt creştini practicanţi dela seminariile teologice.

2. Preoţii profesori de celelalte obiecte de studiu în afară de religie să fie numiţi de preferinţă la seminariile teologice.

3. Pentru normalizarea vieţii spirituale în şcolile de pregătirea candidaţilor la preoţie în seminarii şi facultăţile de teologie, este necesară menţinerea legăturilor canonice.

4. Studenţilor teologi să li se dea posibilitatea să-şi facă educaţia în internate teologice cu local încăpător şi organizate cu tot personalul de spirituali necesari şi bine pregătiţi.

5. Candidaţii la preoţie, licenţiaţii în teologie vor prezenta la hirotonie pe lângă diploma de studiu şi certificatul direcţiunei internatului teologic de conduita avută în timpul celor patru ani de studii, cu menţiunea şi a participării la lucrările de teologie pastorală, liturgică şi catehetică.

V. *Misionarismul şi sectele religioase*

9. Folosirea tineretului teologic ce nu poate găsi imediat plasament la parohii, în serviciul misiunei de propagandă şi aprecierea aceste lucrări voluntare în preferire la hirotonii pentru parohii mai de seamă.

10. Folosirea în propagandă misionară a studenţilor facultăţii de teologie, de academii teologice şi a elevilor seminariilor teologice în eparhiile respective, ca exercitări de practică misionară.

Conferinţe religioase la sate

Parohia Suburbană „Strejnic" Prahova.

In parohia Suburbană „Strejnic" jud. Prahova s'au ţinut pe timpul postului cel mare mai multe conferinţe religioase.

21 Martie 1937. I. *Protoiereu Aurel Popescu* despre „Postul care se începe". Arată că o datorie de căpetenie a fiecărui creştin este de a-şi mărturisi păcatele şi a se împărtăşi, totdeodată arătând cum trebue înţeles postul.

28. Martie 1937. II. *Preot I. Manu Ploeşti* despre „*Rugăciune* şi *Post*". Părintele Manu arată celor prezenţi puterea rugăciunii şi necesitatea postului din toate punctele de vedere.

4. Aprilie 1937. III. *Preot Alexandru Popescu Strejnic* despre „*Sfânta Cruce*". Arată documentat că în viaţă orice manifestaţie creştină este legată de cruce, pe care orice creştin o cinsteşte cu evlavie.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

11. Aprilie 1937. IV. *Dumitru Roman Ploești* despre *„Taina Preoției“*. Părintele Roman arată celor de față că creştinul în orice împrejurări, atât vesele cât şi triste, el este nedespărţit de Preot. Preotul într'un sat este stâlpul de reazim şi al celui bogat şi al celui sărac.

18 Aprilie 1937. V. Preot I. Roşulescu despre *„Rugăciune, post, milostenie“*. Rugăciunea spune vorbitorul este cheia cu care putem descuia împărăţia cerurilor, dacă ea este făcută cum trebue. Postul şi milostenia sunt cele două aripi care înalţă rugăciunea fiecăruia către Dumnezeu.

Toate conferinţele s'au ţinut din iniţiativa Preotului Paroh St. I. Roşulescu-Strejnic şi însoţite de corul parohiei format din credincioşi.

ASISTENT

MISIONARE

Şcoalele de catehizare infiinţate în protopopia circ. I T.-Măgurele.

Din experiențe dobândite am ajuns la concluzia că pentru ca acțiunea noastră misionară să poată avea sorți de isbândă, trebuie întărită conștiința ortodoxă.

Creștinii noștri sunt în inferioritate față de sectanți, pentru că ei sunt complet analfabeți în cunoașterea învățăturii ortodoxe.

Prin școlile de catehizare am urmărit:

1. Intărirea conștiinței ortodoxe la cei mai buni dintre creștinii noștri.

2. Formarea de creștini, cari să fie pregătiți de a răspunde sectanților și de a putea lupta cu ei.

3. Disciplinizarea tuturor creștinilor — din oastea Domnului, etc. — ca să caute citirea Sf. Scripturi cu sistem și sub conducerea preotului.

Școalele de catehizare le-am înființat în centrele sectante.

Programul a fost întocmit de noi cuprinzând:

Elemente de introducere în Vechiul Testament.

Elemente de introducere în Noul Testament.

Episoade interesante din Istoria Universală.

Subiecte de sectologie.

In total au funcționat 6 școale de catehizații.

Școala din centrul Traian de sub conducerea Pr. Stan Bunea și Pr. B. Dumitrescu.

Școala din centrul Furculești sub conducerea Pr. Ioan Tuinea.

Școala din centrul Dracea, sub conducerea Pr. Constantin Nițescu și Pr. Nic. Popescu.

Școala din centrul Băduleasa sub conducerea Pr. Dobre Mangâru și Pr. Teodor Ghinea.

Școala din centrul Crângeni, sub conducerea Pr. Ștef. Dumitrescu.

Școala din centrul Belitori, sub conducerea Pr. D. Iliescu.

Fiecare școală a fost înzestrată cu biblii, cărți de combatere sectantă, catehisme, carnete, etc.

Aceste școale au fost frecventate de elevi. Toți majori. Au luat parte la aceste cursuri: plugari, învățători și sectanți.

Rezultatul lor a fost mulțumitor. Pe baza experienței făcute, la toamnă vom extinde această acțiune, prin mijlocul căreia credem că vom dobândi multe izbânzi.

(Din darea de seamă anuală).

In procesiune cu moaştele sfântului Dimitrie Basarabov.

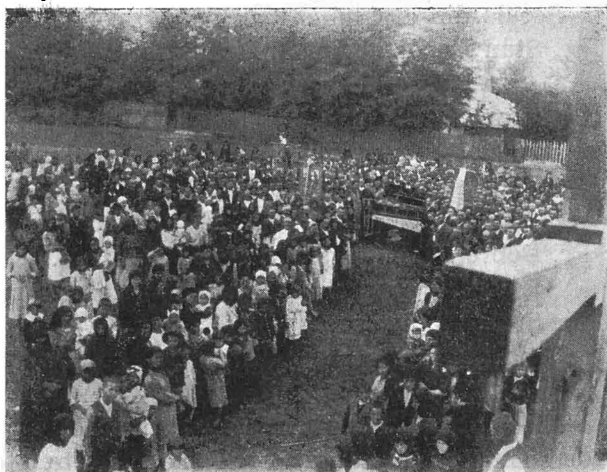
Răspunzând numeroaselor cereri ale locuitorilor satelor noastre bântuite de secetă, Inalt Prea Sfințitul Patriarh a binevoit să delege pe slujitorii Catedralei Sfintei Patriarhii, să meargă în procesiune cu moaștele Sfântului Dimitrie cel Nou, acolo unde au fost cerute de săteni.

Au fost delegați pe rând: P. C. Protosinghel Nicodim Zamfirescu, P. C. Arhimandrit Inochentie și P. C. Protosinghel Teofil Ionescu, cari au fost însoțiți prin rotație de Arhidiaconul Evghenie Orghidan, Diacon Florea Lavru și Diacon Anton Uncu, precum și de cântăreții Sfintei Patriarhii: Căltuț și Ștefan Uncu.

Odată cu acești delegați, a mers și misionarul Sfintei Arhiepiscopii, d. Toma Culcea, în scopul de a vorbi sătenilor cu acest prilej și a cunoaște și situația din punct de vedere religios a locuitorilor.

S'au făcut astfel procesiuni si servicii religioase pentru ploaie, în satele: Tunari, Otopeni, Dimieni, Fundulea, Darvari, Tămădău, Ileana, Roșiori, Drăgoești, Chiroiu, Măinești, Cătunești, Movilița, Hagiești, Măriuța, Gostilele, Cornet, Dărăști, Măgurele, Mierlari, Dobroești, Fundeni, Afumați, Chiajna, Clinceni, Copăceni, Cernica, Cioplea, Principele Mihai, din județul

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Procesiunea cu Moaştele Sf. Dumitru-Bassarabov, în com. Fundulea, jud. Ilfov.

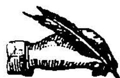
Ilfov, și: Mihăilești, Dărăşti, Novaci, Singureni, Stănești-Chirculești, Epurești, Adunații-Copăceni și altele din jud. Vlașca.

Pretutindeni moaștele sfântului au fost întâmpinate de credincioși în genunchi și plângând. Se auzeau rugăciuni șoptite de femei mai ales, implorând pe Dumnezeu pentru ploaie. In majoritatea satelor copiii de școală știau să cânte sub conducerea învățătorilor, cântarea «Sfinte Dumnezeule» și alte cântări de ale Frăției «Patriarhul Miron» și «Oastea Domnului».

Delegații Sfintei Patriarhii au slujit cât se poate de impresionant, ajutați fiind de preoții satelor unde mergeau și ai celor din împrejurimi. In bisericile unde sicriul cu sfintele moaște rămânea noaptea, sătenii stau de veghe până dimineața, având lumânări și candele aprinse.

După serviciul divin, misionarul eparhial Toma Culcea vorbea sătenilor, îndemnându-i la credință, la dragoste și nădejde. In special i-a povățuit să se lase de răutăți, de judecăți, de vicii, și să se apropie cât mai mult de Dumnezeu, fiindcă seceta aceasta nu este decât o certare a lui Dumnezeu pentru mulțimea păcatelor noastre.

Procesiunile cu moaștele Sfântului Dimitrie au fost pentru săteni o mare mângâiere și un nou imbold către credința strămoșească, întrucât în majoritatea satelor vizitate a plouat, uneori chiar în ziua procesiunii. Acest lucru a sporit încrederea lor în puterea făcătoare de minuni a Sfântului Dimitrie Bassarabov.

BISERICEŞTI

BISERICA SF. ALEXANDRU-COLENTINA DIN BUCUREŞTI

La repetatele cereri ale credincioșilor din latura periferică de est a Capitalei, făcute în cursul anilor 1931-1932, Sf. Chiriarhie, a dispus înființarea unei noui parohii, prin deslipire dela parohia mater Plumbuita-Colentina, denumită la început «Plumbuita II-Suter», iar azi «Sf. Alexandru-Colentina», pe data de 1 Ianuarie 1933, pentru credincioșii din cartierele: Suter-Colentina, Manoliu-Tețcani și Heliade în vii.

Vacanța acestei noui parohii a fost împlinită prin numirea c. pr. paroh Zaharia C. Bâlbâie, pe data de 1 Iulie 1933, cu ord nr. 477/933.

La numirea și instalarea c. sale, parohia avea următoarea situație:

a) formată din 715 familii cu 2912 suflete;

b) lipsită de Biserică și casă parohială;

c) extrabugetară;

d) fără nici un fel de avere, venit sau subvenție din partea cuiva;

e) alcătuită din oameni nevoiași: muncitori, mici funcționari, etc., adunați aci din tuspatru unghiuri ale țării, înrăiți unii de patimi, alții de politică, mai toți depărtați de Biserică și Dumnezeu, din cauza absenții Ei și a slujitorului, căruia îi incumba sarcina conducerii lor sufletești.

O mână de oameni isbutiseră să amenajeze, cu încuviințarea Sf. Chiriarhii și cu concursul moral și material al evlaviosului creștin Alex. G. Donescu, o capelă, în casa unuia dinte ei —Nicolae D. Popescu — capelă a cărei situație canonică și juridică nu era încă limpede — spre a servi drept lăcaș de rugăciune credincioșilor nouei parohii, până la zidirea unei noui Biserici.

Pentru organizarea acestei noui parohii, pentru apropierea credincioșilor de Sf. Biserică, pentru întronarea unui spirit creștin și a trăirii unei vieți creștine, în această nouă parohie, așezată atât la periferia Capitalei, cât și la periferia vieții religioase, fără tradiție și obiceiuri locale, alcătuită din familii răslețe, din oameni de adunătură, a fost nevoie de mult zel și tactică pastorală.

Pentru reîncreștinarea lor s'a întrebuințat metoda conversiunii individuale.

Ceeace, însă, a dat și mai mult de lucru, atât preotului paroh cât și organelor parohiale, a fost lipsa Bisericii — a unui locaș demn de închină-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

ciune — lipsă pe care c. sa și-a propus s'o împlinească cu orcie jertfă și pe care, cu ajutorul Domnului, în mai puțin de 4 ani de zile, a adus-o la îndeplinire.

Astfel, după mult sbucium și lupte, părintele parch reușește în anul 1934, să colecteze banii necesari și să cumpere într'o poziție centrală a parohiei, un teren de 754 m. p. în valoare de lei 190.000, dela soc. an. «Cristalul» și tot atunci și dela aceeași societate, după multe stăruinți, s'a obținut în danie, cu împlinirea tuturor formelor legale, o altă suprafață de 750 m. p. vecin cu cel cumpărat și aceeași valoare, însumând în total o suprafață de 1504 m. p., teren cu destinație de a se zidi noua Biserică pe el.

In vara anului 1935, la 29 August, s'a pus piatra fundamentală a Bisericii, lucrul continuând intens și în 1936, încât în prezent Biserica e gata, acoperită, tencuită interior și exterior, având ușile și ferestrele așezate, totul fiind gata, în afară de pictură și mobilier.

S'a cheltuit până acum, pentru construcția acestei Biserici, suma totală de lei 2.540.000.

Sumele au provenit:

1.	dela primăria Municipiului București lei	1.800.000
2.	din condici pantahuze . . . . . „	101.000
3.	din serbări, concerte, etc. . . . . „	148.000
4.	din venitul bazarului comitetului parohial de asistență și milă creștină „Sf. Alexandru", ... lei	17.500
5.	dela enoriași și diverși donatori. . „	473.500
	In total suma de „	2.540.000

Pe lângă aceasta, obiectele de cult primite în dar dela credincioși în timpul acestor 4 ani, întrec suma de lei 200.000.

De remarcat atât râvna și însuflețirea tânărului paroh cât și dragostea cu care l-au înconjurat păstoriții săi, contribuind, fiecare după putere, la realizarea acestei mărețe opere.

Dar, cu toată râvna lor, lucrul ar fi mers mai greu, dacă Providența, n'ar fi adus în mijlocul acestor oameni, pe un mare om de acțiune și de bine d-l Alexandru G. Donescu, actualul primar general al Capitalei— care, la apelul preotului paroh și al consiliului parohial, făgăduește în tomna anului 1934, că va prevedea în bugetul Municipiului București pe 1935, suma de un milion lei, lucru pe care l-a și făcut, dând din partea Primăriei Municipiului suma de 1.000.000 lei în 1935 și 800.000 lei în 1936.

Pe lângă aceasta, d-sa a avut o deosebită atențiune față de această parohie, căreia pe lângă faptul că a donat diferite sume de bani pentru ajutorarea săracilor, de Crăciun, Paște și

Biserica Sf. Alexandru-Colentina din București.

hramul Bisericii la care a participat în fiecare an, dar tot prin bunăvoința d-sale, i-a mai donat tot din partea Municipiului un rând de odăjdii în valoare de lei 10.000 și 2 clopote în valoare de lei 22.000 și mai presus de acestea, a răscumpărat proprietarului în care se amenajase capela, întreg imobilul, pe prețul de 400.000 lei, pe care, la cererea parohiei — i l-a cedat (actele sunt în curs de împlinire) spre a servi intereselor culturale și de asistență ale parohiei, precum a donat și tot materialul trebuitor complectării casei parohiale.

Parohia va amenaja în actuala capelă, după sfințirea Bisericii noui, o cantină pentru săracii din parohie.

Pentru toate cele de mai sus, parohia mulțumindu-i cu recunoștință, a rugat Inalta Chiriarhie să binevoiască a-l numi ctitor și donator al Bisericii.

Un cuvânt de caldă apreciere se cuvine întregului consiliu parohial și epitropilor, care au secondat clipă de clipă pe preotul paroh atât în acțiunea de evanghelizare și de ajutorare a păstoriților săi, cât și mai ales în acțiunea de zidire a acestei falnice Biserici.

Iar sămânța aruncată în această parohie, a fost prin darul lui Dumnezeu, aluatul și sămânța biblică de muștar, care a lucrat întru realizarea împărăției lui Dumnezeu, atât intensiv cât și extensiv. Incât, capela în care s'a adus jertfă lui Dumnezeu timp de 4 ani de zile și în care s'au apropiat și s'au împăcat cu Dumne-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

zeu, atâtea mii de suflete, a devenit neîncăpătoare pentru numărul credincioşilor mereu în creştere care cercetează Biserica în Dumineci şi sărbători.

Pentru aceste motive, organele parohiale au cerut Sf. Chiriarhii deschiderea Bisericii celei noui şi aşezarea sf. antimis fără târnosire în regulă, de Dumineca Floriilor, spre a se putea sluji sf. liturghie, până la pictarea şi mobilarea completă a acestui sf. locaş, mai ales că s'a amenajat şi o tâmplă provizorie cu două rânduri de icoane, şi se dispune de toate odoarele şi obiectele sacre necesare cultului divin.

Sf. Chiriarhie, apreciind motivele expuse de parohie, apreciind munca modestă dar rodnică a preotului paroh Zaharia Bâlbâie, care în mai puţin de 4 ani de zile, a reuşit să înfăptuiască lucruri atât de mari, ceeace constitue atât o dovadă că sentimentul religios când e canalizat pe făgaş bun aduce rod însutit, cât şi o chezăşie de viitor pentru ce se va mai putea înfăptui aci şi a delegat pe P. Cuv. Arhim. Mitrofor Efrem Enăcescu, ca împruenă cu p. c. Protopop al circ I Capitală să oficieze în Dumineca Floriilor — 24 Aprile a. c. — slujba de deschidere şi aşezarea sf. antimis în noua Biserică «Sf. Alexandru».

Tot cu acest prilej s'a înmânat şi d-lui Alex. G. Donescu, diploma de ctitor şi donator al acestei Biserici, pentru râvna şi dragostea de bun fiu al Bisericii, ce a arătat la construcţia acestei Biserici.

Biserica e zidită după planurile şi sub conducerea d-lui arhitect P. Moroianu. E învelită cu aramă, tencuită cu piatră artificială, de o frumuseţe arhitecturală rară şi aşezată pe un bulevard de 24 m., lărgime, ce taie parohia în două şi la întretăierea a 3 străzi, îşi înalţă măreţ silueta cochetă a celor trei turle, dominând întreaga latură de est a Capitalei, constituind o podoabă nouă a Capitalei şi fiind o mărturie vie pentru urmaşi de credinţa şi dragostea ostenitorilor prin râvna cărora s'a înălţat spre a fi altar şi jertfelnic, foc şi lumină... pentru luminarea sufletelor şi iertarea păcatelor celor ce o vor cerceta în veci.

COLABORATOR.

ŞCOLARE

Inchiderea anului şcolar al călugărilor studenţi ai facultăţii de teologie din Bucureşti.

Duminică 27 Iunie, a. c., a avut loc în Palatul Sf. Patriarhii în prezenţa I. P. S. Patriarh, marelui Ecclesiarh P. C. Arhim. Efrem Enăcescu, exarhul mânăstirilor şi a d-lui Velicu Dudu, secretarul Inalt Prea Sfinţitului Patriarh, solemnitatea închiderii anului şcolar al monahilor studenţi, cari studiază la Facultatea de Teologie din Bucureşti, foşti absolvenţi ai seminarului monahal dela Cernica.

Din partea studenţilor a vorbit monahul Dancu, mulţumind I. P. S. Patriarh pentru sprijinul părintesc pe care l-a dat întodeauna călugărilor ca să-şi continue studiile universitare pentru formarea unei elite intelectuale călugăreşti.

I. P. S. Patriarh a răspuns subliniind că din dorinţa de a insufla un nou spirit de viaţă monahismului ortodox român, a fost preocupat de un gând înalt pe care l-a realizat. Sprijinul tinerilor monahi, pentru a face studii universitare, ca dintre ei să răsară figurile reprezentative ale monahismului în biserica noastră.

In acest scop, I. P. S. Patriarh a făcut din biserica Antim o mânăstire, care va adăposti pe toţi călugării studenţi teologi. Biserica Antim să fie deci un institut pentru progresul monahismului conform cerinţelor credinţei.

Stareţ al acestei mânăstiri a fost numit P. S. Episcop Irineu Târgovişteanul, iar ajutător, P. C. Arhim. Ionchentie Tănăsoiu, mare eclesiarh. P. C. Arhim. Efrem Enăcescu a prezentat I. P. S. Patriarh Miron, pe cei trei monahi, aleşi de ei, cari vor conduce mănăstirea Antim.

S U M A R:

Misionarismul în vacanţă . . . . *Consilier*
Metodica misionară . . . . *de M. A. Calnev.*
Solemnitatea sfinţirii capelei liceului „Mihai Viteazul" din capitală . . *Velicu Dudu*
Inchiderea cursurilor şcoalei de infirmiere „Acoperământul Maicii Domnului", din Bucureşti . . . *V. D.*
Consideraţiuni Pastorale . . . . .*Pr. G. Diculescu*
Ceva despre învăţământul religios în şcolile primare. . . . . . . *Pr. I. N. Oporan*
Scurte consideraţii asupra sectelor interzise . . . . * * *
Căsătorie şi concubinaj . . . . . *Preot Aurel I. Cernea*
CRONICA INTERNĂ: Culturale. — Misionare. —Bisericeşti. — Şcolare.

ŢIPOGRAFIA CĂRŢILOR BISERICEŞTI. — BUCUREŞTI C. — 578/937.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro